

بازتاب آثار بایرامی در سویس

مترجم: کمال بهروزکیا

زندگی می‌کند. پدر جلال سخت بیمار است. او در تاریکی شب، به روستای دیگری می‌رود که حکیم جهانگیر، تنها پرشک منطقه را برای مداوای پدرش بیاورد. جاده کوهستانی است و جلال و اسبش مجبورند از میان برف و بوران سهمگین و گرگ‌های گرسنه بگذرند. یک دسته گرگ آن‌ها را تعقیب می‌کند. جلال و اسب، فوری متوجه می‌شوند و می‌کوشند از دست گرگ‌ها فرار کنند و زندگی خود را نجات دهند. این موقعیت، خطرهای طبیعی دیگری را نیز بر سر راه آن‌ها قرار می‌دهد. محور اصلی حوادث، فقر شدیدی است که میان اهالی روستا وجود دارد. در روستا هر عضو خانواره نقش معینی در زندگی دارد که باید آن را حفظ کند.

دو جایزه برای بایرامی «کوه مرا صدا زد»، اثر محمد رضا بایرامی، در سویس دو جایزه دریافت کرد: جایزه «گران بهترین خرس» و جایزه «مار کبرا آبی». ایسن کتاب توسط یوتا هیمل رایش (Jutta Himmelreich)، به نام «جلال برای زندگی اش تلاش می‌کند»، به زبان آلمانی ترجمه شد و توسط انتشارات ناگل و کیمچه (Verlag Nagel und Kimche) انتشار یافته است.

«کوه مرا صدا زد»، داستان نوجوانی است به نام جلال که با خانواده‌اش در کوههای سبلان

جلال، مسئول گوسفنده است. او باید آن‌ها را صحیح‌ها به چرا ببرد و عصرها دوباره به موقع به خانه برگرداند. حتی یک اشتباه کوچک هم معمولاً پیامدهای بدی در بردارد. برای ما مردم اروپا بسیاری از امکانات، مانند مدرسه و پیشک، بدینه به نظر می‌رسد، اما مردمی که در روستاهای سبلان زندگی می‌کنند، مجبورند برای به دست آوردن آن، به شدت مبارزه کنند. تعطیلات کمابیش هیچ وقت وجود ندارد. مردم فقط باید کار کنند، و گرنه نمی‌توانند به زندگی ادامه دهند.^(۱)

رگینا نوگه بایر

جایزه «گران بهترین خرس» ۲۰۰۱، به یک نویسنده کتاب کودکان ایرانی داده شد.

کتاب «کوه مرا صدا زد»، اثر نویسنده ایرانی، محمدرضا بایرامی، از سوی هیأت داوران کلاس چهارم مدرسه «هازن لِن» (Hasenlehn) در «ترو بشاخن» (Trubschachen)، به عنوان کتاب برگزیده انتخاب شد.

به این ترتیب، محمدرضا بایرامی، جایزه ۱۰۰۰ فرانکی سال ۲۰۰۱ «گران بهترین خرس» را دریافت کرد. این جایزه، هر ساله از سوی «ملعلمان شهر برن» (LEBE) و به وسیله «کمیسیون کتاب برای کودکان و نوجوانان برن» (BJK) اهدا می‌شود. همچنین، «یوتا هیمل رایش»، مترجم کتاب، به عنوان مترجم برگزیده انتخاب شد و از «هلنه شیر» (Helene schär)، ناشر سری کتاب‌های «بانویباب» (Baobab) نیز قدردانی گردید.

طرح ترویج مطالعه از سوی کمیسیون کتاب برای کودکان و نوجوانان (BJK) کمیسیون کتاب برای کودکان و نوجوانان شهر برن (BJK)، یک گروه کار (بیژوهشی) از معلمان شهر برن (Bern) است که هر سال، در راستای مأموریت خویش، جایزه‌داری «گران بهترین خرس»

را به بهترین کتاب اهدا می‌کند. این جایزه، امسال برای ششین بار اعطای شود و هدف آن، ترویج کتاب در محیط‌های کوچک است. گروه کار، ابتدا پنج عنوان کتاب را به عنوان کتاب‌های برگزیده انتخاب کرد. سپس کتاب‌ها را بین بچه‌های کلاس چهارم مدرسه توزیع کرد تا تلفظ شش ماه آن‌ها را بررسی و سرانجام، بهترین کتاب را انتخاب کنند. البته هر سال، پایه کلاس هیأت داوران تغییر می‌کند. مبلغ این جایزه ۱۰۰۰ فرانک برای نویسنده و حدود ۳۳۲ فرانک (در صورتی که کتاب از یک زبان خارجی ترجمه شده باشد) برای مترجم است.

«کمیسیون کتاب برای کودکان و نوجوانان شهر برن»، در انتخاب کتاب، هدف‌های گوناگونی را تعقیب می‌کند؛ از جمله بحث و گفت و گو در بین اعضای گروه کار، درباره چکونگی انتخاب کتاب مناسب برای پایه‌های تحصیلی مختلف و ارایه معیارهای دقیق و فراگیر، برای انتخاب یک کتاب خوب کودک و نوجوان.

از آن جا که هر سال، از سوی کمیسیون، پایه تحصیلی کلاس هیأت داوران تغییر می‌کند، داشتن آموزان دیگر هم‌می‌توانند عضو هیأت داوران شوند. به این ترتیب، داشتن آموزان کلاس، به اتفاق مربی خود، در طول نیم سال، با شوق بسیار، پنج کتاب را مورد بررسی قرار دارند. بچه‌ها کتاب‌ها را به دقت خوانند. در باره آن‌ها گفت و گو کردن، به برداشت‌های تازه‌ای دست یافتند و سرانجام، بهترین کتاب را انتخاب کردند.

از طرفی، چون «کمیسیون کتاب برای کودکان و نوجوانان»، «گروه کار» و داشتن آموزان، به تعهد خویش آگاه هستند، تاکنون در دوره‌های مختلف فعالیت خود، در کار انتخاب کتاب بسیار موفق بوده‌اند.

گزارش هیأت داوران جایزه «گران بهترین خرس» امسال، حاکی از آن است که بچه‌های

۱. منبع: Regina Neugebauer, Österreisches Bibliotheks Werk

ارزشی و رسانه‌ای گوناگون. امسال «کمیسیون کتاب برای کودکان و نوجوانان شهر برن»، بچه‌های کلاس چهارم را در ترو بشاخن، به عنوان هیأت داوران برگزید. در حالی که سال گذشته، کلاسی از «اشتفیز بورگ» (Steffisburg)، این کار را به عهده داشت.

از طرفی، چون بچه‌های ننمی‌خواستند از استدلال ترافر، کورکورانه پیروی کنند، دلیل جالبی برای انتخاب نویسنده ایرانی، ارایه دادند. وقتی از آن‌ها پرسیدند: «چه چیزی این داستان را بیشتر پسندیدید؟» همه بچه‌ها یک‌صدا گفتند: «کتاب هیجان‌انگیز است.»

یکی از بچه‌ها گفت: «آن را پسندیدم؛ چون داستانی واقعی است.»

سپس دانش‌آموزان، به اتفاق معلم شان، گزارشی نوشتند و دلیل تصمیم خود را در آن بیان کردند. دانش‌آموزی نوشته بود: «وقتی کتاب را می‌خواندم، اغلب چشم‌هایم را می‌بستم تا در خیال داستان را تصور کنم». دانش‌آموز دیگری گفته بود: «به این دلیل کتاب نویسنده ایرانی را انتخاب کردم که در آن، عمل (قهرمان) واقعی است و نویسنده داستان، کم و بیش آن را تجربه کرده است.»

ترانه‌های ترکی: مراسم اعطای جایزه، یازدهم زوئن، در کتابخانه کرنهاوس شهر برن (Berner Kornhausbibliothek) برگزار شد. رودی ترافر، به سبب عدم حضور نویسنده در مراسم، اظهار تأسف کرد. جایزه‌مادرضا بایرامی، در ایران به او اعطا شد. ترافر گفت، او نتوانسته است بليت هوپيمای سوييس را تهييه کند. با اين وصف، دانش‌آموزان کلاس برای اعطای جایزه «گران بهترین خرس»، به اين نویسنده خوشحال

ترو بشاخن، اثر نویسنده ایرانی را به اين دلایل انتخاب کرده‌اند:

- وقتی من کتاب را می‌خوانم، بيشتر وقت‌ها چشم‌هایم را می‌بستم و داستان را در خیال تصویر می‌کرم. این داستان، داستانی واقعی است. چنان داستان‌هایی برای زندگی ما مناسب است.«^(۱)

دانش‌آموزان کتاب ایرانی را انتخاب کردند. دیوار کلاس با نقاشی‌های متنوع بچه‌ها، از آدم‌ها، اسب‌ها و گرگ‌ها تزیین شده است. آدم‌های نقاشی‌های اسم‌های خاصی دارند: جلال، حکیم، جهانگیر، یا مش حیدر، اسم اسب هم نقاشی است. این نقاشی‌ها، داستان کتاب «جلال برای زندگی اش تلاش می‌کند». اثر نویسنده ایرانی، محمد رضا بایرامی را تصویر می‌کنند. بچه‌های کلاس چهارم مدرسه هازن لن در ترو بشاخن، جایزه ادبی «گران بهترین خرس» را در سال ۲۰۰۱ به اثر ایرانی اعطا کرده است.

نقاشی‌ها و مقاله‌های دیواری: حدود شش ماه، دانش‌آموزان همراه معلم شان (رودی ترافر، Ruedi Traffer)، پنج کتاب را بررسی کردند. آن‌ها کتاب‌ها را خواندند و از روی داستان‌ها نقاشی‌های گوناگون کشیدند و مقاله‌های بسیار نوشتند؛ زیرا باید بهترین اثر را انتخاب می‌کردند. سرانجام، بچه‌ها کتاب نویسنده ایرانی را انتخاب کردند. البته، معلم کلاس - رودی ترافر - اعتراف کرد که «دانش‌آموزان تصمیم گرفته بودند کتاب دیگری را انتخاب کنند». اما او برای آن‌ها توضیح داد که نویسنده ایرانی، از جایزه ۱۰۰۰ فرانکی) بهتر می‌تواند استفاده کند.

ابتدا پنج اثر را «کمیسیون کتاب برای کودکان و نوجوانان شهر برن» که یک گروه کار متشکل از معلمان شهر برن است، انتخاب کرد. معیار انتخاب کتاب‌ها عبارت بود از: مناسب بودن کتاب‌ها برای یک پایه تحصیلی، گسترده‌گی موضوع و امکانات

بودند در این مراسم، پس از سخنرانی مختصری، چند ترانه ترکی نیز اجرا شد. تراور گفت، او دو سال در کشور ترکیه زندگی کرده است. آن جا روابط بین آدمها مانند روابطی است که نویسنده در کتاب خود توصیف کرده است. برای همین، تصمیم گرفته‌اند در برنامه، ترانه‌های ترکی اجرا شود.

گروه کار «کمیسیون کتاب برای کودکان و نوجوانان شهر برн» هدف انتخاب کتاب در ششmin دوره را چنین بیان کرده است: «با اعطای جایزه «گران بهترین خرس»، کمیسیون بر آن است که انگیزه‌های گوناگون را برای فعالیت عملی در زمینه کتاب‌های کودکان و نوجوانان، در مدرسه به وجود آورد.»

تراور، فایده دیگر این کار را «آموزش بچه‌ها برای مطالعه کتاب» دانست. زیرا قبل از این فعالیت، علاقه دانش‌آموزان کلاس، به مطالعه کاهش یافته بود. بچه‌های مدرسه با این نوع فعالیت‌ها موافق هستند.^(۱)

دومنیک بالمر

جایزه مارکیرا برای بایرامی پلی میان فرهنگ‌ها

سازمان‌های توسعه سیاسی (Erklärung von Bern) سوییس، جایزه امسال ادبیات کودکان و نوجوانان خود، یعنی «مارکیرای آبی» را به نویسنده ایرانی، محمدرضا بایرامی و کتابش به نام «جلال برای زندگی اش تلاش می‌کند»، اعطای کرد.

این جایزه، از حمایت مالی اداره فدرال برای فرهنگ سوییس (BAK)، برخوردار است.

پس از یک سال وقفه، با مساعدت مالی اداره فدرال برای فرهنگ، امسال دوباره اعطای جایزه «مارکیرای آبی» از سر گرفته شد. این جایزه، در حوزه فرهنگ‌های بیگانه، به کتابی داده می‌شود که با برداشتی مستقل، کودکان و نوجوانان سرزمین

خویش را به تصویر می‌کشد و به معروفی فرهنگ سرزمین خود می‌پردازد.

در این مراسم چارلز لینتس مایر (Charles Linsmayer)، منتقد ادبی، در ستایش از اثر محمد رضا بایرامی، با نگاهی گذرا به کتاب زندگی جانوران Brehms Tierleben، به برسی اثر او پرداخت. او با تحسین ویژگی‌های بارز کتاب و زبان ساده و روان نویسنده، نیروی متعالی و واقعی آن را آشکار ساخت.

محمد رضا بایرامی ۳۶ سال دارد و در منطقه کوهستانی سبلان، یکی از رشته‌کوه‌های دور افتاده آذربایجان ایران، بزرگ شده است. اکنون او به عنوان نویسنده‌ای مستقل، در تهران زندگی می‌کند. کتاب او به نام «جلال برای زندگی اش تلاش می‌کند» که جایزه «مارکیرای آبی» را به خود اختصاص داده، داستان پسر نوجوانی است که در کوه‌های سبلان زندگی می‌کند.

داستان، نگاهی به زندگی روزمره اهالی این منطقه فقیر دارد و ماجراهای جلال را پس از مرگ پدرش شرح می‌دهد. اعضای هیأت داوران «مارکیرای آبی»، اثر نویسنده ایرانی را به دلیل زبان ساده و روان، صراحة گفتار، غنای لحظه‌های نمایشی و شاعرانه و نیز بیان زندگی روزانه مردم برگزیدند.

نویسنده به شیوه جذاب و مؤثری توانسته است فقر اهالی و روابط میان آن‌ها و سکوت و متناظر محیط کوهستانی را انعکاس دهد. او با واژه‌های دقیق، مناسب و موجز، موفق شده تصویرهای بدیع و فضای جذابی خلق کند و این همه، دلایل انتخاب کتاب او بوده است.

نویسنده، در سخنان تشکرآمیز خود، به مناسبت دریافت جایزه، در باره کتاب دوم این مجموعه سه جلدی گفت، کمان می‌کند در جلد دوم،

در مدرسه هازن لِن، در توشاخن، بحث و گفت و گوی گرمی در جویان است: داش آموزان، به کمک معلم شان، رودی تراویر (چپ)، کتاب «جلال بروای زندگی اش فلاش می‌کند» را به عنوان برنده جایزه ادبی «گران بهترین خرس» انتخاب کرده‌اند.

هیأت داوران جایزه «گران بهترین خرس» ۲۰۰۱: کلاس چهارم مدرسه هازن لِن در توشاخن.

بیش از دو جلد دیگر موفق بوده است. او از این‌که آن به نسویسته و ۱۰۰۰ فرانک آن به مترجم این کتاب‌ها هنوز در کشورش تجدید چاپ نشده، برداشت می‌شود.^(۲)

اطهار تأسف کرد.

او به درستی، در اشاره به سخنان لینس مایر، گفت: «به خلاف برداشت دینی لینس مایر (از کتاب)، به هیچ وجه از آن، القای اندیشه دینی برداشت نمی‌شود. دین در اسلام نیز امری کاملاً فردی است». ^(۱)

گفتنی است که ترجمه متن فارسی را به آلمانی، «یوتا هیمل رایش»، مترجم چیره‌دست و پر احساس بر عهد داشته است. مبلغ جایزه «مارکبرای آبی» ۴۰۰۰ فرانک است که ۳۰۰۰ فرانک

۱. اصل سخن آقای پایرامی؛ چنین است: «... نکته دیگری که باید به آن اشاره کنم، نقش مذهب در کتاب‌های من است: مسیاری از حرف‌های آقای لینس مایر، ضمن جالب توجه بودن، برای من تازگی داشت. من گفتم که می‌کوشم فردیت خودم را حفظ کنم و به دین هم جنین نگاهی دارم؛ یعنی آن را پیشتر امری شخصی می‌دانم که البته، بازتاب‌های اجتماعی هم دارد یا می‌تواند داشته باشد.»

کتاب ماه کردک و نوجوان - شماره چهارم - سال پنجم - ۳۰ بهمن ۱۳۸۵.

۲. منبع: Neue Zürcher Zeitung AG
FEUILLTON ZÜRCH KULTUR